Smaa Historier fra alle Lande.

Katalonien. *Eftertryk forbydes.*

Paa Dødens Tærskel.

Fortælling fra Katalonien af *Narcis Oller.*

Ved Carl Nathan Kjersmeier.

BONDEN Eloy vandrede op og ned ad Gulvet, et Bytte for den største Ophidselse. Det var ikke, fordi hans Kone laa henne i Sengen og droges med Døden — nej, det havde han vænnet sig til i de sidste to Maaneder; men udenfor brændte Solen med tropisk Glød og truede med at ødelægge alle Blomster, Frugter og Planter i hans Have.

— Hvis jeg ikke gaar ud og vander min Have nu, vil alt inden Aften være svedet af, tænkte han.

Og han kastede et hadefuldt Blik hen til den døende, der tvang ham til at blive inde i Stuen, medens den ubarmhjertige Sol truede ham med Ruin.

— Hvorfor bliver jeg egentlig herinde? tænkte han bittert. Hvad Nytte er det til? Hverken jeg eller noget andet Menneske kan hjælpe hende, men alene Gud! Udenfor bager Solen ned. Ferskenerne, Vindruerne og Melonerne svides. Inden Aften vil jeg være en fattig Mand . . .

Og Bonden Eloy satte sig ved sin Hustrus Seng. Han saa følelsesløst paa hende. Hendes Rallen gjorde intet Indtryk paa ham. I 30 Aar havde de levet sammen, 6 Børn havde hun født ham . . men hvad nyttede alt dette, naar hun alligevel skulde dø? I to Maaneder havde han set hende tæres hen, hørt hendes hule Hoste; men efterhaanden var det blevet en Vane for ham, og han hadede hende næsten, fordi det trak saa længe ud inden hun vilde dø. Hun lagde Beslag paa al hans Tid, sin Have maatte han forsømme, og det var dog af den han skulde leve. Han var lige saa sikker paa at blive Enkemand som paa, at han engang skulde dø. Hvorfor sad han da uvirksom her, medens Solen derude fuldbyrdede sit ødelæggende Værk? Jo, han ventede blot paa at hans Hustru skulde drage sit sidste Suk, for saa at kunne iføre hende hendes Ligdragt og stille to brændende Kærter ved hendes Hovedgærde . . . .

Et voldsomt Hosteanfald, der helt truede med at kvæle den døende, rev Eloy ud af hans Tanker.

— Nu kan hun ikke have langt igen, tænkte han, og han kastede et længselsfuldt Blik ud til sin Have — det var ham som om Træer, Buske og Vinstokke anraabte ham om Hjælp . . .

Og Bonden Eloy kunde nu ikke længere modstaa den Tanke, der Dag for Dag havde vokset sig stærkere hos ham; han greb den døendes Haand, saa' ind i hendes allerede stirrede Øjne, og sagde:

— Tuyes, du ved, at du skal dø, og at hverken jeg eller noget andet Menneske kan hjælpe dig. Udenfor bager Solen ned og truer med at ødelægge alle mine Ferskener, Vindruer og Meloner. Hvis jeg ikke vander min Have nu, vil alt inden Aften være svedet af, og da er jeg en fattig Mand . . . Tuyes, vilde du have noget imod, at jeg iførte dig dine Ligklæder og tændte Kærterne ved dit Hovedgærde? Mange Timer har du dog ikke tilbage, og hvis jeg skal blive ved med at sidde uvirksom her, vil det blive min Ruin . . . Og det vil du dog vel ikke have?

Den døende bøjede Hovedet til et næsten umærkeligt Nik. Eloy blev ude af sig selv af Glæde, og kyssede hende fuld af Taknemmelighed paa Panden; saa hentede han Ligtøjet frem fra Kommoden og klædte hurtigt sin Hustru i hendes sidste Skrud. Han tændte de to Kærter ved hendes Hovedgærde og gjorde Korsets Tegn for sig. Saa gik han let om Hjertet ud for at frelse sin Have fra den ubarmhjertige Sols ødelæggende Værk . . .

DEN NYE DANSKE CHOKOLADEFABRIK.

LUNA har paa mindre end 1 Aar — nemlig siden Oktober f. A. — dokumenteret Evne til at blive den nye Faktor i dansk Erhvervsliv, som var Maalet med dens Grundlæggelse at gøre den til, og den har derfor allerede nu Krav paa Almenhedens Opmærksomhed.

Pakkeriet.

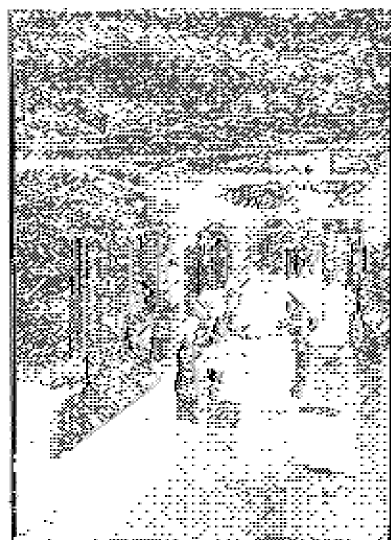
Fabrikens Særopgave er først og fremmest at optage Konkurrencen med de udenlandske finere Chokolader, nemlig de fine Spisechokolader. Denne Opgaves Krav er ret store, fordi mange udenlandske Fabriker støttes af Eksportpræmier og i Virkeligheden betænker os herhjemme med deres Overproduktion til de lavest mulige Priser; og Fabriken Luna har derfor tagt Kampen op paa en Maade, der er udpræget »fair play«, nemlig paa Grundlag af *Kvaliteten*, saaledes at den i fuldeste Maal holder sig for Øje, at de danske Frembringelser kun kan vente at foretrækkes herhjemme, forsaavidt de i Pris og Kvalitet byder mindst det samme som de tilsvarende udenlandske Varer.

Den saaledes krævede fine Kvalitet opnaar Fabriken Luna — som rimeligt er — ad de nærmeste Veje: fine Raastoffer og moderne tekniske Hjælpemidler — saa fine Kakaosorter som Soconusco og Maracaibo karakteriserer Niveauet for Raastoffernes Vedkommende; og de Forstaaende blandt Læserne vil paa det vedføjede Billede fra Maskinhallen genkende de mest moderne Maskiner, derunder ikke mindst et særlig stort Anlæg af Langrivemaskiner, (med 8 Beholdere); dette Anlæg arbejder Dag og Nat, 3 Døgn i Træk og tager 200 Pd. i hver Beholder; dets Opgave er at findele Raastofferne, saa at Chokoladen faar den bløde, letsmeltende Konsistens, der bl. a. kendetegner de nu saa søgte og velkendte Flødechokolader.

Parti af Maskinhallen.

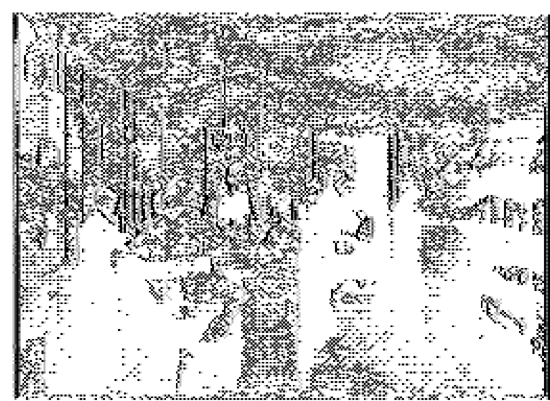
Som det vil ses af Billederne, arbejder den nye Fabrik i det Hele taget under store Forhold; dens Produktion naar op til 3000 Pd. i Døgnet og omfatter allerede nu talrige Mærker Spise- og Kogechokolade, som har skaffet sig Navn blandt de mange Konsumenter Landet over — som anført ved deres Kvalitet; de udsøgte Raastoffer i fuldkommen og gennemført moderne Tilvirkning. — Danmark-Kogechokoladen, National-Chokoladen og »Botan« med de mange Blomster paa Pakningen har mange Venner. Det samme gælder Noisette, Klever-Fløde og Fløde-Nødde-Frugt-Spisechokoladerne i Kager, Bonner, Medinger, Napolitains osv., der alle har vundet deres Position paa Markedet med de blanke Vaaben, som den fine Kvalitet og den konkurrencedygtige Pris jo altid er.

Interiør.

Trods sin Ungdom kan Fabriken Luna allerede paavise betydelige Udvidelser, der blev fornødne ved den hurtig stigende Omsætning. Der er saaledes anskaffet Specialmaskiner, hvis Anskaffelsessum løber i adskillige Tusinde Kroner, og der er skaffet betydelig større Lager- og Pakkerum end de nuværende, af hvilke et af Billederne gengiver et Parti. — Den usædvanlig hurtige Succes, der er bleven denne nye Fabrik til Del, finder imidlertid sin naturlige Forklaring deri, at Ledelsen er fuldt fortrolig med det danske Markeds Krav og Forhold. Direktøren, der har lagt Planen for hele Virksomheden og ført denne Plan igennem i alle Enkeltheder, er nemlig ingen homo novus i dansk Chokoladefabrikation; han har ført danske Fabriker frem til Sejr; og han har selvfølgelig for Fabriken Lunas Vedkommende, for hvis Fremgang han jo faar Hovedansvaret og Hovedparten af *Æren* — draget Omsorg for at skabe saadanne ydre og indre Forhold, at hans Erfaring og Kendskab til Branchens Kaar her hjemme kommer helt til sin Ret.

Dersom den lange Fremtid holder, hvad den korte Fortid saa tydeligt har lovet, bliver disse Linier ikke de sidste, den danske Presse kommer til at ofre paa Chokoladefabriken Luna og dens Arbejde i dansk Industris Tjeneste.

Kontoret.